

Haringenaar Geert Dehaene is de beste blauwer

HARINGE - Precies vijftig blauwers stonden zaterdagavond aan de start van de stilaan legendarisch geworden blauwersnacht van Haringe. Hoofdzakelijk jongeren uit brede regio, maar ook gedreven kandidaten uit ondermeer Rekkem, Brugge, Gent of Deerlijk die allen voor die ene titel van veertiende Karel de Blauwer gingen. Hun opdracht bestond erin om met een blauwerszak van zo'n zeven kilogram vanuit het authentieke blauwerscaf, "d'Heybeke" via vier controleposten in en over de grens opnieuw op de startplaats te geraken. Met de blauwerswaar en een ongeknipte controlekaart en binnen de afgesproken tijd die op precies zes uur vastgelegd was. Dat bleek allerm minst een sinecure, want de dertig douaniers waren in de mooie, stille herfstnacht bijzonder alert en bijna alle blauwers raakten dan ook in de loop van de 13 kilometer lange tocht „n of meer keren geknipt. Al lag dat volgens wat ervaren blauwers vooral aan het weer. "Die volle maan, de stille nacht en de open sterrenhemel zijn factoren die zeker in de kaart van de kommiezen speelden. Wij moesten dekking zoeken in beken en in ma<svelden of echt sluipen door bietenvelden en tussen aardappelrijen. Zodat we niet echt snel vooruitgingen. Geef ons dus maar de regen en de wind van vorig jaar, dat is pas blauwersweer," zuchtten ze bij de aankomst waar zowat elke deelnemer nat en afgepeigerd de avonturen met een flinke pint of een pot warme soep wegspoelden. En de verhalen over een ploetertocht door de op sommige plaatsen toch diepe IJzer of Heydebeek of de onverwachte ontmoetingen met koeien, honden en al dan niet electrisch geladen prikkeldraden per pint alsmaar hero<scher werden.

De grote winnaar van de tocht werd dit jaar Haringenaar Geert Dehaene. Samen met Filip Neudt, Bart Deheegher, Kristof Maes en Bart Vanexem raakte hij ongehinderd door alle douanevalstrikken en omdat hij de lengte van de ketting - een schiftingsvraag bij ex aequo's - het best kon inschatten, kreeg hij het blauwerslint met bijhorende blauwersstok. Zeker niet onverdiend, want Dehaene blauwde al voor de achtste keer mee en die ervaring noemde hij „n van de redenen van zijn overwinning. "Als Haringenaar had ik het weliswaar relatieve voordeel de streek beter te kennen dat al die vreemden en bovendien smokkelden wij met een behoorlijk grote groep. Waarbij enkelen zich als verkenners opofferden om de kommiezen weg te lokken. Zodat de anderen dikwijls ongehinderd bij de controlepost konden geraken. Wij bleven ook zo lang mogelijk op Vlaams grondgebied, omdat de ervaring leerde dat de kommiezen vooral over de schreve erg actief zijn," luidde zijn tactiek. Die lonend bleek, al waren er na de aankomst duidelijk geen verliezers. "Omdat zo'n blauwerstocht voor iedereen een uniek avontuur is. Waarin je in een echt ongerepte streek zonder veel verkeer een kleine nacht lang „n kunt worden met de natuur en alle spanning en inspanningen een gevoel geven dat alleen de echte blauwers van vroeger kunnen beleefd hebben," vonden de meeste deelnemers, waarvan er zaterdagocht al heel wat inschreven voor de vijftiende editie van volgend jaar. R.H.>>

Stef Ryon
september 1994